

תת"ע 8693/05/18 - מדינת ישראל נגד מלקמו יטמניו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8693-05-18 מדינת ישראל נ' מלקמו יטמניו
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מלקמו יטמניו

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 24.5.17 סמוך לשעה 08:05, שעה שנהג את רכבו בתל אביב, בדרך מנחם בגין, גרם הפרעה לתנועה בכך שעצר אוטובוס כאשר חצי שמאלי של הרכב היה על נתיב תחבורה, בניגוד לתקנה 21(ב)(3) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

מטעם התביעה העידו שני שוטרים אשר טענו כי ראו בבירור את הנאשם עוצר אוטובוס בתחנת אוטובוס ומוריד נוסעים תוך גרימת הפרעה לתנועה.

עוד העידו השוטרים כי האוטובוס עצר בתחנה שעה שחלקו עמד על נתיב תחבורה ציבורית.

הנאשם מנגד טען כי לא הפריע לתנועה והאופן בו עמד בתחנה הינו הדרך היחידה לעמוד במקום "זה מה שאפשרי. לא יכולתי לעשות משהו אחר". (ע' 8 לפרוטוקול ש' 5-6).

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק אשר לביצוע העבירה .

שני עדי התביעה העידו כי הבחינו באוטובוס נכנס לתחנה ונעצר כשחלקו עומד על נת"צ ומפריע לתנועת אוטובוסים אחרים. עד תביעה 1 טען שהפרעה לתנועה גרמה לאוטובוסים אחרים לסטות וציין כי בתחנה עמד אוטובוס אחר שלא הפריע לרכב הנאשם להיכנס לתחנה. עד תביעה 2 טען כי הפרעה לתנועה גרמה לאוטובוסים לעצור כיוון שלא יכלו להמשיך- אין בעדותו כל התייחסות לקיומו של אוטובוס אחר בתחנה.

השוטרים לא התייחסו לתיאור מצב הכביש, מיקום התחנה, האם קיימות מספר תחנות אוטובוס באותו קטע כביש? מה מספר הנתיבים בכביש, היכן עמד האוטובוס האחר שעמד בתחנה- לפני או אחרי רכב הנאשם?

עיון בצילום הרכב ב-1/ו2 מלמד כי אוטובוס נעצר סמוך למדרכה. מדובר בתמונות שצולמו בתאריך האירוע ולטענת הנאשם מדובר בתמונות האוטובוס אשר צולמו במקום האירוע ומיד לאחריו. התמונות נעדרות שעה, מספר אוטובוס. אולם הנאשם הציג את הטלפון שלו בפני בית המשפט בו הופיע מועד הצילום במועד האירוע. ב"כ המאשימה אשר התנגד תחילה להגשת התמונות וטען כי אינן מלמדות דבר הסכים בסיכומים כי התמונות צולמו באותו יום לאחר עזיבת השוטרים כאשר האוטובוס מונע ויורדים ממנו נוסעים.

הנאשם עימת את עד תביעה 2 עם תמונה נ/3 שלטענתו צולמה במקום האירוע כשבוע לאחר האירוע. השוטר ברוב הגינותו הודה כי אינו בקיא ברחובות ולא יכול היה לאשר או לשלול את מיקום התמונה. כל שציין הוא כי **"אם זה הרחוב ומה שהוא מדבר אני אומר שיש מפרצון לאוטובוסים"**.

עיינתי בנ/3 ממנו ניתן לראות בברור כי מדובר בקטע כביש בן 3 נתיבי נסיעה. הנתיב הימני מיועד לתחבורה ציבורית ומתפצל ל-2 בהמשך הדרך, כאשר חלקו הימני הוא כניסה למפרץ תחנות אוטובוסים. מספר מטרים לאחר פיצול הנתיב הימני לשניים הוא שב והופך לנתיב אחד רחב.

עיון בנ/3 מלמד בברור כי בשל פיצול הנתיב הימני ובהמשך הפיכתו שוב לנתיב אחד- יוצרת מצב בו בקטע מסוים - אוטובוס העוצר בתחנת אוטובוסים יעמוד בהכרח עם חלקו השמאלי גם על חלק מנתיב תחבורה ציבורית.

השוטרים לא ציינו האם האוטובוס עמד בזווית או האם בלט לנתיב תחבורה ציבורית עם חלקו הימני או האחורי. עד תביעה 2 לא שלל שנ/3 מלמד על מיקום תחנת אוטובוס .

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו ובישיבת המענה טען. **"היתה במקום עבודת רכבת. יש שם תחנה שלא הוזנה מאז שהתחילו לעבוד. לכן שם אי אפשר לעמוד ישר, כי יש בעיה עם התחנה"**. גרסת הנאשם הייתה עקבית.

הנאשם הותיר בי רושם אמין ואני מאמינה לדבריו כי לא גרם להפרעה לתנועה והדרך בה עצר את האוטובוס היא הדרך היחידה האפשרית לעצור במקום.

באשר לעבירה של נהיגה בחוסר זהירות בה ביקש התובע להרשיע את הנאשם שעה שהנאשם הודה כי ירד מהאוטובוס והחל לצלם אותו כשהוא מונע ועליו נוסעים אני מזכה את הנאשם אף מעבירה זו- אכן מדובר בהתנהגות בעייתית וסיכון הנוסעים אולם במקרה זה אין מקום להרשיע את הנאשם, שכן רק לאחר שהנאשם הודה בביצוע העבירה, ביקש ב"כ המאשימה להזהיר את הנאשם בהתאם לסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משול) התשמ"ב-1982.

בית המשפט דחה פעמיים את בקשת המאשימה במהלך הדיון להזהיר את הנאשם בביצוע עבירה של נהיגה בקלות ראש אולם המאשימה התעקשה וביקשה להזהיר את הנאשם בעבירה של נהיגה בחוסר זהירות בטענה כי רק בעקבות חקירה נגדית בע' 11 - ניתן היה לבקש להזהיר את הנאשם.

אני דוחה טענה זו על הסף שכן עמוד 4 לפרוטוקול מלמד שב"כ המאשימה, מיד עם הצגת נ/1 ונ/2 במסגרת פרשת תביעה, ציין "עוד מעט אני אשאל איך נהג אוטובוס מצלם תמונות שנוסעים עולים לאוטובוס".

ב"כ המאשימה לא היה צריך להמתין שהנאשם יודה בצילום אוטובוס שעה שעליו נוסעים - בחקירה נגדית- אלא היה עליו מיד בתום פרשת התביעה לבקש להזהיר את הנאשם ומשלא עשה כן יש בכך פגיעה בזכויותיו הדיוניות של הנאשם.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

מורה על ביטול הדיון הקבוע ליום 4.11.18.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ט, 01 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים